

Versier je groene tak

*Palmpasen, Palmpasen,
versier je groene tak,
met linten en met suikertjes,
met chocoladen ruikertjes.
Kom mee, kom mee op pad,
wij trekken door de stad!*

Aan de ouders van de kindertjes van het eerste leerjaar was gevraagd een stevige stok mee te geven naar school. Liefst een dunnere tak er nog bij en dan kon er klassikaal aan het knutselen geslagen worden met linten en met suikertjes en chocoladen ruikertjes.

Het meisje vooraan in de klas, tegen meesters tafel aan, bekleedde haar stok. Die was oorspronkelijk de brede steel van een grote badborstel geweest. Eerst omwond ze hem om en om met fel- en zachtgroene crêpepapier linten. Een hele klus met al die behangselsnotlijm, een gladde stok en papier dat al scheurde als je ernaar keek. Boven in de stok kerfde de meester een groeffje, waardoor later het touwtje werd gelegd dat de uiteinden van de dwarse tak met elkaar verbond. Daarna werden doodvoorzichtig de van tevoren uitgeblazen en geverfde eieren, de linten en het lekkers door haar kinderhandjes bevestigd. Klaar voor het grote feest.

Eenmaal thuis, na de glorieuze ommegang, verdween de stok naar een stoffig plekje tussen de jassenkast en de voordeur. Gaandeweg verbleekten de linten, vielen ze eraf, en waar het touwtje naartoe ging zou ze niet weten. Feit is, dat er na een tijdje een vaalgroene stok wachtte op het juiste moment. En het juiste moment komt altijd, als je maar lang genoeg wacht.

Het meisje had namelijk tijdens het tweede leerjaar haar buurvriendinnetje van nummer 44 uitgescholden en wel met een bijzonder lelijk woordje: hazenlip. Ze wist zelf niet wat het betekende, maar het was wel aangekomen. Vooral bij de moeder van het zwaar getroffen slachtoffer. Die stond luttele minuten later bevend van toorn op de stoep. De stoep bij de voordeur, wel te verstaan, niet zoals anders aan de keuken; er moest vooral verontwaardigd aangebeld kunnen worden. Tringgggg. Het hazenlipje zegevierend achter moeders brede rug. Uitleg, hoge woorden. Meisje werd erbij geroepen: HEB JIJ JE LIEVE VRIENDINNETJE ZOMAAR.....?! EN WEET JE WEL HOE ZIELIG KINDERTJES MET HAZENLIPJES....?! enzovoorts.

Crisis dreigde in de kleine straat (die eindigde bij nummer 50). De reputatie van de keurige mensen op nummer 46, die altijd hun uiterste best deden om er ook bij te horen, werd door hun dochter met haar ondoordachte strek voorgoed op de helling gezet. Er moest worden ingegrepen en wel meteen. Excuses volstonden niet, een lange opvoedkundige boutade van de buurvrouw evenmin, de moeder zag het wel. Nee, nee, ze was ambitieus en inventief, en dit zou ze niet laten gebeuren.

'Pak de stok maar!'

'De stok?'

'Ja de stok, hij staat hier naast de kast.'

De Palmpasestok.

O, de aftocht onder buurvrouws' verwachtingsvolle blikken. Die werd niet teleurgesteld; er volgde een pak rammel met het onttakelde ding. Buurvrouw zette haar armen in de zij. Dat was nog eens opvoeding. Op nummer 46 kwam het nog wel goed.

Maar 'Hazenlipje' zelf keek helemaal niet blij of zegevierend meer, dit erge had ze niet zien aankomen. Ze spaarde de rest van de week haar dagelijkse kauwgum op voor haar vriendinnetje. Als troost en ook om de vriendschap weer te lijmen. Meer was niet nodig, ze snaptten elkaar wel, ze hadden elkaar wel vaker in de haren gezeten en het weer goed gemaakt. En beiden wisten ze na alle heisa nog steeds niet goed wat een hazenlip eigenlijk was ... het was voor hen gewoon een onschuldig scheldwoord, net als 'mongool'.

Maar sinds dit voorval was dit voor de ouders het favoriete dreigement: 'Pak de stok maar.' Deze ommekeer was jammer voor het meisje. Nog jammerlijker was, dat haar ouders nu ten stelligste ontkennen dat ze ooit hun hand hebben opgeheven naar hun kind. Zoiets zouden ze nooit ofte nimmer hebben gedaan. Zij? Met de Palmpàsenstok nog wel. Waar hààlde ze het vandaan? Nee, dat herinnert ze zich vast helemaal verkeerd. Ging het niet over een ander meisje, of heeft ze zoiets in een film gezien? Of wellicht gelezen in een boek?

De ouders van dit meisje staan niet alleen; het is zoveel gemakkelijker om een gemaakte fout te ontkennen dan om je eigen schaduwkant onder ogen te zien.